

1900

101

**N. K. KRUPSKAJA ja V. I. LENIN
M. A. ULJANOVALLE**

Tammikuun 19 pnä.

Rakas Maria Aleksandrovna! kysymys on vihdoin selvinnyt: saa matkustaa Venäjälle, karkotusajan pidentämistä ei ole odotettavissa. Tavarat lähetämme 28. ja 29. lähdemme matkalle itsekin. Matkustamme yhdessä V. V:n ja Olga Aleksandrovnan kanssa. Myös Lepeshinskit aikovat lähteä, mutta epäilen kovasti, tuleeko heistä lähtijöitä määräaikaan mennessä. O. A. kiirehtää M. A:n luo, tämä on määrätty Riikaan, myös V. V. pitää kiirettä. Minusista matkustamme edelleen luultavasti 30. Pelkään vain, ettei tulisi jotain viivytystä minun vuokseni. Vasta hiljattain tuli mieleemme ottaa selvää siitä, pitääkö minun pyytää lupa matkustaa omalla kustannuksella. V. V. kysyi sitä ispravnikalta, mutta lupaa pitää kuulemma pyytää poliisi-departementista, ispravnikka itse ei voi antaa minulle matkatodistusta, koska ei ole saanut minun suhteen mitään määräyksiä. Lähetämme tänään sähkösanoman departementtiin ja Knipovitsheille, mutta eiköhän vain synny jotain uutta sekaannusta²⁹³. Volodja haluaa pysähtyä Ufaan pariiksi päiväksi saadakseen tietää, kuinka asia ratkeaa, jättävätkö minut Ufaan vai lähettävät johonkin Sterlitamakiin tai Belebeihin. — Nykyisin emme puhukaan muusta kuin matkasta. Kirjat pakkasimme laatikoihin ja punnitsimme ne, painavat noin 15 puutaa. Kirjat ja osan tavaroista lähetämme rahtitavarana, matkatavaroita meillä muuten ei tule nähtävästi kovin paljon. Pakkasten vuoksi halusimme tilata kuomureen, mutta kaupungista sitä ei voi saada ja täällä epäilyttää tilata, saattavat tehdä vielä sellaisen, ettei kestä edes Atshinskiin saakka. Lämpimiä vaatteita meillä on paljon, joten tuskin palellumme, ja ilmakin

näyttää olevan lämpenemään päin: Oskari näki eilen jossain pilvenhattaroita ja tänään oli aamulla vain 28 astetta. Pahinta on se, että äiti aina vilustuttaa itsensä, nykyisin taas yskii. Minä ja Volodja käymme pakkasista huolimatta joka päivä ulkona ja olemme tottuneet ulkoilmaan, mutta en tiedä, miten äiti kestää matkan. Haluamme 29 päivän koittavan pikemmin, kun kerran matkalle, niin matkalle. Lähtö onkin nyt niin lähellä, että äiti olisi jo tänään halunnut valmistaa matkaa varten pelmeniä. Meitä neuvotaan ottamaan matkalle ehdottomasti pelmeniä, kaikki muu jäätyy. Ja niinpä äiti aikookin laittaa niitä valtavat määrät matkaeväiksi, ilman rasvaa ja sipulia.

Luettua tulee nyt vähän. Volodja kirjoittaa muuten vastausta Skvortsoville²⁹⁴. Tänään vihdoinkin lähetämme Webbin, kyllästyimme siihen aika lailla.

Näkemiin siis. Suutelen hellästi. Suutelen myös Manjashaa ja Anjutaa, sääli, etten pääse Moskovaan. Äiti lähettää terveisensä.

Teidän Nadja

Tämän kirjeen saat luultavasti vasta sähkösanomani jälkeen *. Toivottavasti — pikaisiin näkemiin!

Sinun V. U.

(Sain tietää (A. N. kirjoitti), että Prokopovitshin kirjan sensuuri kuitenkin söi (!!)) — siis hänelle ei voi vastata²⁹⁵. Kummallinen tapaus!)

*Kirjoitettu tammikuun 19 p:nä 1900
Lähetetty Shushenskojen kylästä
Moskovaan*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 8.—9. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* Sähke ei ole säilynyt. *Toim.*